YÊN NHÂN

Nỗi quê

thơ

NXB
NGHỆ AN

Không phần nào trong xuất bản phẩm này được phép sao chép hay phát hành dưới bất kỳ hình thức hoặc phương tiện nào nếu không được phép của Nhà xuất bản Nghệ An

Nỗi quê

Thơ

Chịu trách nhiệm xuất bản và nội dung:

Giám đốc, Tổng Biên tập: ThS. BÙI THỊ NGỌC

Biên tập: ThS, BÙI THỊ NGỌC

(Sách có sự dụng hình ảnh của Công ty Đầu tư và Phát triển Vĩnh An cùng nguồn internet)

Chấp nhận đăng ký XB số: 534-2026/CXBIPH/09-04/NA
Quyết định xuất bản số: 23/QĐĐT-NXB, cấp ngày 03/02/2026
ISBN: 978-632-629-065-3
Nộp lưu chiểu quý I năm 2026.

YÊN NHÂN

Nỗi quê

thơ

NHÀ XUẤT BẢN NGHỆ AN

TỰ BẠCH

Ta - chàng trai mang tâm hồn xứ Nghệ
Đất Nhân Thành nuôi nấng những vần thơ
Vùng chiêm trũng sâu chua, lầy thụt ấy
Khí trời thiêng nuôi ta lớn từng ngày
Thơ không hay nhưng nỗi niềm ta đấy
Quên nỗi buồn và mang đến niềm vui
Biết ai hiểu, ai chê, ai thông cảm
Vẫn làm thơ, dẫu chẳng phải nhà thơ...

LỜI NHÀ XUẤT BẢN

Yên Nhân là bút danh của tác giả Nguyễn Đình Chi. Ông nguyên là cán bộ giảng dạy Trường Đại học Nông nghiệp II Hà Bắc, từng là cán bộ chủ chốt của huyện Yên Thành và tỉnh nhà.

Ông vốn yêu thơ từ thời trẻ, và tâm hồn thơ của ông được bồi đắp, tích luỹ qua chặng đường học tập và công tác.

NỖI QUÊ là tập thơ đầu tay, tuyển chọn một phần trong sáng tác trong nhiều năm qua của tác giả Yên Nhân, được bố cục thành 3 phần:

Phần I. Nỗi quê

Phần II. Việt Nam - Đất nước tôi

Phần III. Nỗi riêng

Ngay ở lời tự bạch, tác giả đã tâm sự:

Ta - chàng trai mang tâm hồn xứ Nghệ

Đất Nhân Thành nuôi nấng những vần thơ...

... Thơ không hay nhưng nỗi niềm ta đấy

Quên nỗi buồn và mang đến niềm vui...

Đó là thông điệp xuyên suốt trong toàn bộ tập thơ, là nỗi lòng của tác giả gửi đến độc giả. Tập thơ **NỖI QUÊ** như khúc nhạc trữ tình ngân vang từ đất mẹ và là nỗi lòng của tác giả với cuộc sống thường ngày.

Những vần thơ giản dị, không trau chuốt, cầu kỳ nhưng tràn đầy cảm xúc, nhắc nhở người đọc về nguồn cội thân yêu của mình. Đọc **NỖI QUÊ**, ta cảm nhận được tâm hồn của một người con yêu đất nước, yêu cái đẹp, luôn trăn trở trước sự đổi thay của cuộc sống, nhưng vẫn thuỷ chung son sắt với nơi đã nuôi mình lớn khôn.

Nhà xuất bản Nghệ An trân trọng giới thiệu tập thơ **NỖI QUÊ** đến độc giả gần xa với mong muốn những câu thơ bình dị được viết từ cảm xúc của tác giả Yên Nhân sẽ chạm đến tâm hồn yêu thơ, yêu quê hương, đất nước của các bạn!

NHÀ XUẤT BẢN NGHỆ AN

PHẦN I

Nỗi quê...

"Yêu quê, yêu cả đất trời
Nhớ quê nhớ cả cái thời khó khăn!"

VỀ QUÊ

Tôi về quê buổi trưa hè
Xóm làng vắng bóng bạn bè thuở xưa
Đâu còn cái cảnh sớm trưa
Chăn trâu, cắt cỏ, nắng mưa chơi diều

Cây xoài cổ, mái nhà xưa
Cây rơm, cây rạ như vừa thấy đây
Bèo dâu, bãi mía, luống cày
Cây bông, khung cửi mà nay lạ rồi!

Nhìn lên cây thị bồi hồi
Còn đâu tiếng kẻng như thời thuở xưa
Về khi mô rứa chú ơi?
Con ai quen thế, nghĩ hồi không ra!

Vại dưa, lọ mắm, lon cà
Cơm ăn thiếu vắng đậm đà vị ngon
Còn trời, còn nước, còn non
Còn bát chè lộn, ai còn say sưa?

Cồn Ngu, Cồn Lặn... ngày xưa
Sông Đào tắm mát sớm trưa đâu còn
Tìm đâu thấy được lối mòn
Ngày xưa đi học, thuở còn học sinh

Kỷ niệm xưa sống hết mình
Quê hương yêu dấu đinh ninh lời thề
Cảnh xưa thay đổi tứ bề
Đẹp như tranh vẽ, làng quê tuyệt vời

Yêu quê, yêu cả đất trời
Nhớ quê, nhớ cả cái thời khó khăn!

TRUNG THUẬN NGÀY NAY

Anh mời em về quê anh chơi
Trung Thuận quê anh đẹp tuyệt vời
Giếng ở trước làng tròn như ngọc
Cây sanh cổ thụ đứng cạnh nơi

Đường xã Thanh Niên liền trước mặt
Có dòng nước chảy lững lờ trôi
Ba lối cổng vào đường thẳng tắp
Đường ngay lối dọc rẽ khắp nơi

Hàng nhãn ô che buổi nắng trời
Nam thanh nữ tú hẹn đây chơi
Ông già bà lão trời trưa mát
Ra đây ngắm cảnh, hưởng gió trời

Cây thị giữa làng tuổi mười mươi
Chứng kiến bao nhiêu chuyện đổi đời
Bao nhiêu trai gái ngày xưa ấy
Đều đến nơi này để giao duyên

Có thần Đình Cả rất linh thiêng
Nằm giữa đồng xanh rất vững bền
Bà con khối xóm khi có việc
Đến lễ xin Ngài giải giúp cho

Lại có chùa Yên bên cạnh đền
Tượng quan Bồ Tát rất uy nghiêm
Sáng hôm chiều tối, phật tử đến
Tụng Kinh, niệm Phật để an yên.

RỘN RÀNG XUÂN

Mùa xuân mùa đẹp nhất trong năm
Nhựa sống xanh tươi đã ngập tràn
Muôn vật cựa mình thay áo mới
Niềm tin hy vọng đến muôn nơi

Đào Bắc tưng bừng khoe sắc thắm
Mai vàng Nam Bộ chẳng kém chi
Chim én bay về trên lúa biếc
Sông quê sóng vỗ, tiếng non ngàn

Đám trẻ dung dăng quần áo mới
Gái trai tung tăng đi lễ hội
Sân ga lảnh lót tiếng còi tàu
Đón đàn con cháu trở về quê

Mùa xuân rộn ràng từng ngõ xóm
Gói bánh chưng xanh tết đoàn viên
Bàn thờ tiên tổ hương khói quyện
Ơn nghĩa cao dày gửi tiền nhân.

ƯỚC GÌ

Ước gì là mặt trời
Để chiếu sáng muôn nơi
Ước gì muôn con sóng
Để chan hòa biển khơi
Ước gì là đàn nai
Để ung dung gặm cỏ
Ước gì là ngọn gió
Rì rào cùng hàng cây
Ước gì là đám mây
Che cánh đồng khô khát
Ước gì bao mùa hạt
Nở cánh đồng tốt tươi
Ước gì đi muôn nơi
Làm bao điều tốt đẹp
Ước gì hết đói nghèo
Xóa u buồn xóm vắng
Để nụ cười tỏa nắng
Bừng trong mắt trẻ thơ.

ĐÀN BẦU

Đêm khuya nghe tiếng đàn bầu
Giọt trầm, giọt bổng thấm sâu lòng người
Tiếng đàn vọng đến muôn nơi
Thánh tha thánh thót cho ai nhớ mình
Nhớ khi lễ hội sân đình
Đàn bầu ai gảy cho mình tìm ta
Biên cương vó ngựa xăm xa
Chinh phu, chinh phụ câu ca thuở nào
Khi luyến láy, lúc dâng trào
Tưởng như tiếng mẹ đêm nào ru con
Tiếng đàn luyến láy nỉ non
Vẳng ru con trẻ, trăng tròn đêm thu
Một dây với một ống bầu
Nói lời đất nước thắm sâu tình đời
Đàn bầu thương lắm người ơi
Tiếng trời đất, tiếng lòng người chứa chan.

THƯƠNG CHA

Về thăm quê, nhớ Cha ngày xưa ấy
Gà gáy canh tư, tất tả ra đồng
Mặt trời ló, Cha cày xong thửa ruộng
Đường cày cong vênh như cuộc sống nhọc nhằn

Cha sinh ra từ đồng chua lầy thụt
Đường nước trơn, trượt ngã lại đứng lên
Đi chân đất, đất thương nên quấn quýt
Tựa như giày, rửa mấy cũng không ra

Nương mạ, nương cày, suốt ngày tất bật
Hạn tưới nước vào, mưa tháo nước ra
Nhổ cỏ, gánh phân, chăm từng nhánh lúa
Chẳng bao giờ Cha ngơi nghỉ bước chân

Đến mùa lúa chín, đời như mở hội
Gánh lúa, lượm gồi, tất bật ngược xuôi
Lúa về sân, trục đêm hì hục
Xong đợt này, làm tiếp đợt mai

Cuộc đời Cha cứ luôn sấp ngửa
Hết cày bừa, cấy lúa, làm khoai
Nhà nông mình có bao giờ hết việc
Đời vui cười với hạt lúa củ khoai

Hạn hán bão dông, Cha gồng mình chống đỡ
Qua bữa sắn khoai, hạt gạo trắng nhường con
Chắt chiu cả đời nuôi con ăn học
Còn Mẹ Cha da sạm, áo vai sờn...

NHỚ MẸ

Tháng Bảy về, mùa Vu lan đã đến
Ngồi một mình, con nhớ Mẹ, Mẹ ơi!
Một nắng hai sương đằng đẵng cả cuộc đời
Nuôi đàn con lớn dần trong khó nhọc

Con nhớ Mẹ, dáng gầy gò nhỏ bé
Trên vai luôn gánh mật, thuốc lào
Đi chợ Dinh, chợ Huyện, chợ Lèn
Chắt chiu để cháu con khôn lớn

Nhớ những lúc đi chợ Lèn với Mẹ
Mẹ đong mật, con cẩn thận đếm tiền
Trưa mua khoai, mít mật thơm lừng
Nhìn con ăn, Mẹ cười quên cả đói

Cầu ngã ba bắc qua sông lớn
Chỉ sắt đường tàu sợ quá Mẹ ơi!
Hai ngày một phiên, bước thấp bước cao
Nhớ đến đó, lệ con rơi trong dạ...

Nhà ta cơm không đủ ngày hai bữa
Sắn trộn khoai, sáng đi học con ăn
Cả nhà nhịn vẫn đi làm, đi chợ
Tuy khó khăn nhưng tràn ngập yêu thương

Biết khi nào con được gặp Mẹ đây?
Ôm ấp vỗ về khi con ốm mệt
Nhớ đến Mẹ là mắt con ứa lệ
Mẹ của con mãi mãi trong tim!

CẢM TỬ

Trung đội ta cần có ba đồng chí
Bật sáng đèn dụ địch đi xa
Để đoàn xe vận tải chạy qua
Vượt eo lửa tiến về phía trước

Anh trai tôi xung phong đi trước
Được Chi bộ kết nạp đảng viên ngay
Truy điệu sống trước khi vào chiến dịch
Thanh thản người cảm tử ra đi

Xe trúng bom người văng vào bụi lau
Ngất lịm đi được dân cứu đưa về
Ra Bắc sớm quản lý kho bộ đội
Phục viên về làm xóm trưởng của dân

Khi trở trời, ôm ngực ho dữ dội
Bệnh viện Quân khu lo lắng hết lòng
Nhưng bệnh nặng vô phương cứu chữa
Anh trở về lòng đất mẹ thân yêu

Nhớ tới anh, cảm phục thời oanh liệt
Tổ quốc cần chẳng ngại hy sinh
Bao người nữa lấy máu giành độc lập
Để Tổ quốc mình mãi mãi bình yên!

ANH TÔI - CHIẾN SĨ ĐIỆN BIÊN

Mười bảy tuổi, anh tôi đi bộ đội
Đường hành quân in dấu bước chân son
Mang trái tim, tiếng gọi non sông
Làm liên lạc viên, vượt rừng băng núi

Điện Biên Phủ tháng Năm ngày Bảy ấy
Cứ điểm 506, quân ta đánh dữ dội
Tiểu đoàn trưởng bị thương khó lòng qua khỏi
Anh vượt qua lưới đạn hiểm nguy

Giao mệnh lệnh tận tay anh Hoàng Việt
Chỉ huy tiểu đoàn, đánh không cho giặc trở tay
Ba giờ chiều, đánh cứ điểm tan ngay
Để chiến dịch Điện Biên nhanh toàn thắng

Vui chiến thắng anh nghĩ về đồng đội
Bao người bên anh đã để lại máu xương
Thắp nén hương, mắt rưng rưng giọt lệ
Mơ màng nhớ đồng đội năm xưa

Ngày phục viên, anh trở lại quê hương
Tần tảo nắng mưa trên đồng đất Nhân Thành
Người lính cũ thành nông dân thực thụ
Gieo mầm xanh cho cuộc sống nên hương

Anh tôi đó, không huân chương lấp lánh
Chỉ tình yêu đất nước cháy trong tim
Cả một đời sáng trong, bình dị
Mà Điện Biên mãi mãi khắc tên Anh!

CHỊ TÔI - CÔ THANH NIÊN XUNG PHONG

Chị hơn tôi hai mùa cam có trái
Sống với nhau như bóng với hình
Bao kỷ niệm của thời thơ ấu
Cùng nhau lớn khôn giữa vùng đất gió Lào

Giặc ném bom bắn phá miền Bắc
Chị lên đường với nhiệt huyết trong tim
Cô thanh niên xung phong vai sờn áo bạc
Quyết giữ vững tuyến đường thông suốt tàu qua

Đường sắt Vinh - Thanh, địa bàn ác liệt
Suốt ngày đêm giặc bắn phá điên cuồng
Hàng tiếp hàng cho tiền tuyến Miền Nam
Bao người ngã xuống, giữ yên thông tuyến

Chị trở về với đồng quê yêu dấu
Xây dựng gia đình, nuôi dạy con thơ
Di chứng đạn bom, tấm thân yếu mệt
Chị sớm ra đi, để lại tiếc thương

Thắp nén hương thơm, kính cẩn nghiêng mình
Nhớ đến chị, rưng rưng giọt lệ
Con cháu chị đều trưởng thành khôn lớn
Luôn giữ bóng hình, người mẹ thân yêu!

QUÊ TÔI

Quê tôi nay khác xưa rồi
Thanh niên bươn bả khắp mọi nơi
Ở làng còn lại toàn các cụ
Sáng chè xanh, ván cờ nhỏ ban trưa
Chiều hàn huyên chuyện nhà, chuyện cửa
Nhà kia ốm đau, nhà nọ bị lừa...

Ruộng lúa hẹp dần, nhà ống ganh đua
Đường bê tông đè lên thảm cỏ
Con sông kia giờ như bé nhỏ
Dòng nước xanh giờ đã đổi màu

Nay làm nghề nông, ít việc rồi
Máy móc thay, người rỗi rãi chơi
Có những trẻ vẫn miệt mài đèn sách
Không ít người mơ xuất khẩu đổi đời...

NHỚ QUÊ HƯƠNG

Quê hương ơi, ta nhớ người da diết
Đi muôn phương, lòng vẫn neo về
Thuở chăn trâu Cồn Buôi, Cồn Lũy
Cắt cỏ, bắt cua Tây làng Bờ nhộn

Nhớ những lần trâu nhà dở chứng
Sang Phú Lâm ăn lúa đồng người
Họ bắt được, yêu cầu xin chuộc lại
Cha mẹ la rầy, nói mãi không thôi

Nhớ bạn bè chơi khăng, đánh gụ
Đục đạc vùi than nóng năm nao
Nhớ đình Cả khi chơi trò đánh giặc
Tiếng reo hò náo động cả đình quê...

Nhớ buổi tới trường, đường trơn lầy lội
Sách vở rơi nhòe mực học trò
Những trưa hè ra đồng bắt cá
Nắng cháy lưng, chạy vội bờ tre

Máy bay Mỹ: Con Ma, Thần Sấm
Hí lượn ầm ào, tiếng kẻng vang vang
Chiếc mũ rơm che đầu Cha bện
Che chở con suốt cả cuộc chiến tranh.

AO CÁ

Vườn đồi xanh mướt một cái ao
Chẳng to chẳng nhỏ đủ chơi nào
Đá xếp lô nhô tôn vẻ đẹp
Bàn trà ghế đá thảnh thơi ngồi

Rẽ nước rô phi giơ miệng đớp
Đội bèo cá quả vẫy đuôi chào
Đàn cá ông sư khoe đầu trọc
Lao xao tép nhảy rộn cả ao

Sáng ngắm ao cá màu xanh ngọc
Chiều thả cần câu nhấp nháy phao
Vui thú điền viên cùng con cháu
Đời mà như thế kém tiên sao!

LÀNG TÔI

Sáng nay tôi về nhà thờ
Đi qua cây thị, một thời tuổi thơ
Cuộc đời neo đậu buông trôi
Tử sinh ly biệt, ai người trước sau
Thị xưa thơm mãi lòng nhau
Mơ về cô Tấm qua cầu đánh rơi
Bống bang may được đổi đời
Có bao đôi lứa đi ngồi gốc cây
Mai anh bộ đội xa đây
Hẹn ngày về lại sum vầy bên em
Nhớ khi chơi trò trốn tìm
Nhảy dây, chơi gụ, nuôi chim, chọi gà
Khi tàu bay Mỹ bay qua
Súng tàu chuối bắn như là dân quân
Hôm nay xao xuyến bước chân
Đầu xanh xưa đã mấy phần pha sương
Bờ cây, vạt cỏ bên đường
Đón người con của quê hương trở về.

GIAO THỜI

Trời cao xanh một màu ngọc bích
Đàn chim về ríu rít bờ tre
Lúa chín vàng trải rộng đồng quê
Hàng phượng đỏ tiễn xuân đi, hạ đến

Sấm ì ầm, cơn mưa rào chợt đến
Ếch nhái kêu ra rả suốt đêm thâu
Trên đường làng người trước người sau
Mùa bội thu ngập tràn ánh mắt

Áo học trò sáng ngời trong lớp học
Trang sách thơm nở rộ những bông hoa
Thêm một năm mới nữa đi qua
Thêm những cánh chim bay về khung trời mới.

CHUYỂN MÙA

Thu tàn đông tới trời se lạnh
Phút chuyển mùa sao bịn rịn lòng ai
Níu thu lại, sao thu nỡ đi hoài
Để đông tới, lòng ta buồn man mác

Đêm dài ra cho hồn thêm bát ngát
Giấc mơ dài gọi nhớ tuổi ấu thơ
Ổ rơm dày nhưng gió lạnh vẫn lùa
Tiếng vạc đêm kéo dài thêm cái lạnh

Bao cảnh vật còn im hơi lặng tiếng
Trời mờ sáng mà sao mây im ắng
Cây ngoài đường sương còn đọng long lanh
Lá vàng rơi còn trơ lại thân cành

Gió ơi gió, xin đừng thổi nữa
Để trẻ thơ ríu rít đến trường
Để mùa màng xanh lại ngô nương
Để cây lúa bám bùn non đứng dậy

Mong một ngày đông tàn xuân tới
Cánh én xuân chao lượn ngoài trời
Cây cối đâm chồi nẩy lộc nơi nơi
Bao nhựa sống cho mùa xuân tươi đẹp.

MÙA THU

Trời mùa thu xanh cao vời vợi
Nắng dịu dàng trải khắp mọi nơi
Hoa cúc vàng sáng rực góc trời
Cây vàng lá tạo bức tranh sống động

Mùa thu đến cơn mưa hè kết thúc
Không ồn ào sấm chớp đêm dông
Gió heo may chút lạnh xao lòng
Như hàng cây đang xào xạc nắng

Lúa vào mùa vàng óng cả cánh đồng
Cây bưởi trong vườn đơm đầy quả ngọt
Tiếng chim hót trên cây thánh thót
Lũ bướm vàng bay lượn tung tăng

Tiếng trống khai trường náo nức ngân vang
Màu áo mới sân trường như trẩy hội
Tiếng Trung thu ánh trăng rười rượi
Đám nhi đồng vui vẻ hát ca vang

Mùa thu đẹp mùa giao thoa trời đất
Mùa con người hòa quyện với thiên nhiên
Cho cuộc đời vui vẻ an yên
Mùa thu đẹp, mùa tình yêu hạnh phúc.

BÃO LỤT

Mưa dẳng... mưa dai... mưa xối xả
Bầu trời đen kịt một màu mây
Sấm chớp liên hồi như gầm như thét
Gió như ngựa hú cả đồi nương

Mưa trên nguồn ầm ào như thác lũ
Sông đục ngầu những khúc gỗ trôi nhanh
Gió gầm rú, sông oằn bao đợt sóng
Nhiều ngôi nhà nước ngập tang thương

Cánh đồng lúa hôm qua còn mơn mởn
Báo hiệu mùa thu hoạch bội thu
Nay chỉ thấy mênh mông biển nước
Con sông quê biển nước đục ngầu

Trên bờ đập tiếng người kêu ới ả
Từng bao cát đầy che bờ đập khỏi trôi
Những Sơn Tinh vai trần ngực nám
Đương đầu Thủy Tinh hung dữ bạo tàn

Dân miền Trung bao đời chống bão
Nương tựa nhau những lúc gian nan
Trong thiên tai, người vạn người như một
Anh dũng, kiên cường khống chế bão dông.

SẮC XUÂN

Mùa xuân đến gọi chồi non thức giấc
Hoa hồng bung sắc đỏ trên cây
Làn gió xuân mang hương đồng nội
Đặt nụ hôn nồng trong ngất ngây

Thướt tha thiếu nữ đi trẩy hội
Đình làng tiếng trống rộn muôn nơi
Ông đồ nắn nót câu đối đỏ
Cây nêu phất phơ giữa đất trời.

GIÓ LÀO

Trời nóng như đổ lửa
Đồng nứt nẻ chân chim
Gió Lào thổi mạnh từng cơn
Đưa hơi nóng tràn vào ngõ xóm

Chó ngáp dài thè lưỡi ra mà thở
Cỏ ngoài đường cháy sém xác xơ
Ra ngoài trời gió phả vào da thịt
Như đứng trên đống lửa nóng ran người

Gió Lào đến là tới mùa thu hoạch
Vụ chiêm xong rồi tiếp vụ hè thu
Tờ mờ sáng đã có mặt ngoài đồng
Làm nhanh để về phơi thóc lúa

Nhà nông khổ, vùng gió Lào càng khổ
Nắng cháy da cháy thịt, sạm mặt người
Một bát cơm hai mùa bão lũ
Một củ khoai mấy bận nắng mưa

Giờ nghỉ trưa gió Lào thổi mạnh
Ăn bữa trưa cà mặn dưa chua
Sau lưng áo loang loang bao vệt trắng
Giọt mồ hôi thành mưa mặn cuộc đời

Chỉ những người vùng gió Lào mới hiểu
Vẫn nhớ thương vùng đất khô cằn
Dẫu đi xa năm châu bốn biển
Ước được về tắm nắng gió quê hương!

SÔNG SÀI GÒN

Sáng nay ngắm sông Sài Gòn
Giữa công viên bạt ngàn cây cỏ
Sông phẳng lặng vì trời im tiếng gió
Yêu đời hơn giữa sông nước mênh mông

Những con thuyền xuôi ngược dòng sông
Vẫn bình yên chờ phút giây cập bến
Chim sải cánh giữa trời cao lồng lộng
Nắng chói chang lấp lóa mặt sông

Bỗng nhớ quê lúa Yên Thành xanh ngát
Và Thành Vinh bên dòng Lam dào dạt
Một nửa cùng cháu con Sài Gòn sum họp
Và nửa kia, nhớ xứ Nghệ yêu thương!

SÁNG MÙA XUÂN

Mặt trời lên gọi bình minh thức dậy
Mây trắng bồng bềnh nhởn nhơ bay
Sương long lanh còn đọng trên lá biếc
Bỗng lòng ta nhựa sống dâng trào

Làn gió nhẹ nô đùa trong kẽ lá
Cây ngoài đường khoác áo mới xanh tươi
Các loài hoa đua nhau phô sắc đẹp
Chim líu lo ríu rít dưới khung trời

Phiên chợ Tết ồn ào náo nhiệt
Người bán kẻ mua đon đả mời chào
Những đứa trẻ như đàn chim ríu rít
Áo mới tươi màu, mắt như sao

Sáng xuân đẹp bao nhiêu náo nức
Sản vật dồi dào cười nói lao xao
Cô gái mặc áo dài thướt tha trẩy hội
Khoác tay người yêu đi giữa ánh bình minh

Nhớ Tết xưa quê nghèo nhiều lam lũ
Tấm áo lành trong giấc chiêm bao
Mâm cỗ Tết đơn sơ đạm bạc
Mà tình thân ấm áp dạt dào.

TRỞ VỀ XƯA

Cho tôi mua một vé trở về xưa
Tuổi ấu thơ, một thời gian khó
Ngồi lưng trâu vừa đi vừa hát
Chơi diều quên, trâu ăn lúa đồng người.

Lớn lên rồi vẫn quê kiểng rong chơi
Không quần áo, nhảy xuống sông tắm mát
Đánh trận giả hô xung phong như thật
Quân bên mình dứt khoát thắng quân kia

Chơi bài thua, mặt đen nhẻm lọ nồi
Nhìn nhau cười trông xấu hơn quỷ sứ
Trốn giã gạo để ra chơi cùng bè bạn
Cây thị giữa làng ước cô Tấm bước ra

Tuổi thơ ơi, quay lại với ta
Dù củ khoai, ngọn rau đắng chát
Giờ no ấm vẫn hoài khao khát
Tình quê hương nồng thắm tình người!

BẤT NGỜ

Trời mùa thu nắng hồng trên đường vắng
Gió heo may se lạnh, lá vàng rơi
Đàn cò mải bay về phương xa vắng
Anh ngồi buồn nhớ lại cảnh xa xưa

Ta bất ngờ gặp em trong đám hội
Đôi mắt tròn ngơ ngác nhìn ai
Gò má hồng, làn môi mát dịu
Ta giật mình thấy... trái tim rơi!

THU BUỒN

Thu buồn ngơ ngác đứng nhìn theo
Bóng ai thấp thoáng cạnh ao bèo
Trời cao lơ lửng màu xanh ngắt
Rặng liễu rủ buồn lướt mướt reo

Lá vàng rụng xuống bay xào xạc
Gió heo may đến thổi rì rào
Trăng sáng rơi mình trong dòng suối
Nhớ ai, ai nhớ, cảnh với theo.

PHẦN II

VIỆT NAM
Đất nước tôi

"... Bao cảnh đẹp lòng khát khao mong đợi
Hùng vĩ thiên nhiên sức sống tuyệt vời
Niềm tự hào đất nước Việt Nam ơi!"

TỰ HÀO TỔ QUỐC TÔI!

Ngồi ở tầng cao, nhìn máy bay mang cờ Tổ quốc
Tự hào thay đất nước Việt Nam
Cờ tung bay dưới làn mây lộng gió
Độc lập, tự do máu nhuộm thắm ngọn cờ

Tiếng ầm ầm phi đội ta xuất kích
Rộn trời Sài Gòn, chim sắt lao nhanh
Đánh Nhật, đuổi Tây, đại thắng mùa Xuân
Năm mươi năm một mốc son chói lọi

Điện Biên Phủ trên không, chiến công hiển hách
Ba thứ quân tiêu diệt, pháo đài bay
MIG hai mốt: Anh hùng Phạm Tuân
Bắn cháy B52 trên bầu trời Tổ quốc

Nghe tiếng máy bay, nhớ tuổi thơ đi học
Vai khoác dù xanh, đầu đội mũ rơm
Nay tự hào đất nước Việt Nam
Quân đội anh hùng, chiến công bất bại.

NGHỆ AN

Đến Nghệ An, thăm Khu di tích Kim Liên
Viếng đền Chung Sơn, thăm quê nội ngoại
Hiểu biết thêm thời thơ ấu, anh hùng vĩ đại
Bác Hồ ơi, chúng con mãi nhớ ơn Người!

Đây dòng Lam trong xanh huyền ảo
Câu ví giặm giận mà thương bên lở bên bồi
Biển Cửa Lò, bãi cát dài trải rộng
Ghé đảo Lan Châu, ngắm nước thủy triều

Thăm núi Quyết, nhớ anh hùng áo vải
Phượng Hoàng - Trung Đô, dấu tích dời đô
Đường Trường Sơn, con đường vĩ đại
Cột mốc Số Không, thị trấn Tân Kỳ

Đường quanh co lên chùa Đại Tuệ
Thấy tâm hồn thư giãn chẳng sân si
Đảo Chè Thanh Chương "Hạ Long trên biển"
Ốc đảo chè, cây soi bóng lung linh

Vườn Quốc gia Pù Mát - địa danh di sản
Chèo thuyền trên sông, ngắm đập Phà Lài
Xem Thác Kèm, ăn cơm lam, cá mát
Tưởng mình đang dạo cảnh bồng lai

"Nhất Cờn, nhì Quả, Bạch Mã, Chiêu Trưng"
Thấy cuộc sống an nhiên hạnh phúc
Tắm Diễn Thành, Biển Quỳnh lòng xao động
Sóng biển nhấp nhô, cơn sóng vỗ bờ

Đến cánh đồng vàng hoa hướng dương
Cảnh đẹp ngỡ ngàng khiến ai rung động
Ai đến xem góc trời Âu, đất Việt
Cừu trắng gặm cỏ xanh, xứ Bảo Thành

Đền - chùa Gám trong làng Kẻ Gám
Tam giáo đồng nguyên độc đáo tâm linh
Nghe đâu đây tiếng tụng Kinh niệm Phật
Cuộc sống vô thường trăm quý ngàn yêu

Ai đến đất Kỳ Sơn, vùng cao biên giới
Mường Lống đây - Sa Pa xứ Nghệ
Chè Tuyết Shan nở trắng vùng đồi
Đến Cổng trời, cứ ngỡ nằm mê

Đến Quế Phong, vùng núi biên cương
Xem thác chảy, tóc nàng tiên bạc trắng
Đền Chín Gian của ông cha để lại
Pù Huống bảo tồn gen quý thiên nhiên

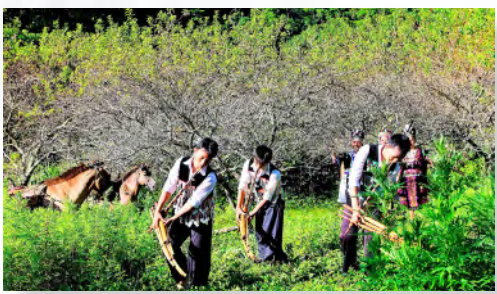

Du lịch cộng đồng miền núi Quỳ Châu
Xem làng cổ, dệt may thổ cẩm
Hang Bua, kỳ bí của thiên nhiên
Hay Thẩm Ồm - dấu ấn xưa để lại...

Đất Nghệ An, bao điều kỳ thú
Còn bao nhiêu ẩn số của thiên nhiên
Quyết tâm dựng xây, tiến lên phía trước
Nghệ An mình ơi, quê Bác anh hùng!

THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH

Ngồi tầng cao, ngắm Sài Gòn buổi tối
Sáng bừng lên lấp lánh sắc màu
Hòn ngọc Biển Đông về đêm thật đẹp
Thành phố Bác Hồ đẹp đến muôn sao

Cầu Thủ Thiêm, chợ Bến Thành tấp nập
Nhiêu Lộc, Thị Nghè lột xác trong mơ
Nhà thấp, nhà cao nhấp nhô gợn sóng
Đêm Sài Gòn là cả trời sao

Nhớ ngày Ba mươi tháng Tư năm ấy
Năm cánh quân Dinh Độc Lập tiến vào
Có người lính trước bình minh ngã xuống
Để Sài Gòn rực rỡ cờ sao...

Năm mươi năm, non sông về một mối
Nam Bắc một nhà đổi mới đi lên
Máu bao người nhuộm cờ Tổ quốc
Thành phố Hồ Chí Minh biết mấy tự hào!

TÂY BẮC

Hoa ban nở trắng vùng sơn cước
Tây Bắc ơi! Thổn thức biết bao người
Cô gái Thái múa xòe trong lễ hội
Đôi mắt cười chúm chím vành môi

Được đắm mình trong rừng ban lộng gió
Cùng với em ngắm đón bình minh
Suối róc rách, trao đổi niềm thương nhớ
Một vùng quê, trời đất cũng nên hương.

VƯỜN RAU LONG KHÁNH

Vườn rau Long Khánh đủ sắc màu
Xanh, vàng, tím ngắt các loại rau
Kìa cây bắp cải màu xanh cuộn
Nọ củ su hào xếp trước sau

Mướp đã ra hoa, cà trĩu quả
Lủng lẳng trên giàn những bí đao
Đứng ngắm đậu rồng, xem hoa nở
Ngồi nhìn dền củ, má đỏ au

Sáng có rau lang xào với tỏi
Chiều về bù trắng nấu canh tôm
Tối đến nhâm nhi vài chén rượu
Rau thơm đủ loại tạo nên hương

Mùa nào thức ấy, an tâm hưởng
Xét nghiệm, kiểm tra vẫn tốt luôn
Đời thế là hên còn gì nữa
Bên nhau trong cảnh đẹp điền viên.

CÀ MAU

Đất Mũi Cà Mau tôi đến đây
Mênh mông sông nước với trời mây
Biển dạt dào sóng lòng rung động
Tổ quốc thân yêu cuộn đổ về

Ôi cây đước buông ngàn tay giữ đất
Mặc sóng to, nước cuộn, chẳng buông trôi
Từng tấc đất dâng lên cho đất nước
Cây đước ơi trọn tình nghĩa yêu thương

Hòn Đá Bạc vẽ hoang sơ huyền bí
Ai đến đây bừng dậy phút thần tiên
Những tuyệt tác mà thiên nhiên ban tặng
Lăng Cá Voi, thần cứu nạn biển khơi

Uốn lượn như rồng, bãi biển khai long
Nơi cát mịn biển xanh màu ngọc bích
Quần đảo Hòn Khoai hiện ra trước mắt
Hải đảo là đây, một vùng đất biên cương

Rừng U Minh hoang sơ và hùng vĩ
Đất sình lầy giữ vốn quý ngàn năm
Cánh rừng tràm bạt ngàn loài chim cá
Hương hoa tràm ngan ngát tỏa mùi thơm

Chợ Cà Mau ở trên sông Gành Hào
Nét độc đáo làm sao ai quên được
Trao đổi nhau bồng bềnh trên sông nước
Nghe câu hò điệu lý nhớ rồi thương

Cà Mau ơi điểm cuối cùng Tổ quốc
Bao cảnh đẹp lòng khát khao mong đợi
Hùng vĩ thiên nhiên sức sống tuyệt vời
Niềm tự hào đất nước Việt Nam ơi!

TRÀ CỔ - MÓNG CÁI

Gió thổi Hàng Dương cất lên tiếng nhạc
Ca ngợi ngàn lần Tổ quốc chúng ta
Hình chữ S nối hai đầu thương nhớ
Đất mũi Cà Mau và Trà Cổ thân yêu

Đứng Mũi Sa Vĩ ngắm bình minh biên giới
Ta thấy mình như Phù Đổng Thiên Vương
Tiếng sóng gió bay tiếng của ngư dân
Rất tự hào với chuyến tàu đầy tôm cá

Người "Trà Cổ tổ Đồ Sơn" còn lưu mãi
Khai khẩn giữ yên mảnh đất thiên nhiên
Của Tổ quốc ngàn năm để lại
Trà Cổ ơi ta rất đỗi tự hào!

Đình Trà Cổ một công trình vĩ đại
Cột mốc văn hóa nghìn năm để lại
Khẳng định muôn đời Tổ quốc chúng ta
Cái bất biến không gì thay đổi được

Đảo Vĩnh Thực không gian thơ mộng quá
Ta đến đây thấy yêu quý mình hơn
Đền Xã Tắc muôn đời bền vững
Thờ Thần Nông, Thần Đất nuôi sống con người

Ta viếng thăm đền Thiên Hậu Thánh Mẫu
Để xem cây cổ thụ bảy trăm năm
Uống ngụm nước của giếng thần để lại
Xua tan nỗi niềm buồn chán lo âu

Ngẫm thi phẩm "vui thế hôm nay"
Đi rừng đước Cà Mau quay về Trà Cổ
Ta thấy mình càng thêm yêu đất nước
Tổ quốc chúng ta đẹp như thế này chăng!

BẮN PHÁO HOA

Đêm giao thừa vui bắn pháo hoa
Muôn ngàn tia sáng tựa sao sa
Xanh, đỏ, tím, vàng nhiều màu quá
Mặt sông Sài Gòn muôn sắc hoa

Bao đôi tình nhân tựa vào nhau
Trên trời từng đợt sáng khoe màu
Dưới đất mắt ai nhìn tha thiết
Hoa nở trong lòng trong mắt nhau.

THÀNH VINH

Mời anh về thành Vinh quê em
Nơi có dòng Lam, chiều dài nỗi nhớ
Câu hát giao duyên tự ngàn xưa đã có
Và bài thơ, bên lở bên bồi

Phượng Hoàng Trung Đô, tiếng ngàn xưa vọng lại
Dấu tích còn của Nguyễn Huệ - Quang Trung
Thăm núi Quyết, một thời đánh Mỹ
Làm rùng mình Thần Sấm, Con Ma

Anh đến thăm làng Đỏ, đất anh hùng
Nơi đền Trung chứng kiến người dân chống giặc
Trận địa phòng không mười hai ly bảy
Bắn máy bay rơi, anh dũng tuyệt vời

Đến Quảng trường thấy lòng mình ấm lại
Ngắm Bác Hồ vầng trán mênh mông
Ôi Tổ quốc ngàn năm vẫy gọi
Người lên đường, cứu nước, cứu dân

Thành Vinh xưa những hố bom, gạch vỡ
Nay hiên ngang đứng sừng sững giữa trời
Nhà cao tầng, những công viên sạch đẹp
Đường thênh thang đi bốn bể chân trời

Giận thì giận mà thương lại càng thương
Câu ví giặm nghìn đời truyền trao lại
Gái thành Vinh với tình thương dịu ngọt
Làm mát lòng những ai đến quê em!

TRỞ LẠI TRUÔNG BỒN

(Kỷ niệm 50 năm đại thắng mùa Xuân (1975 - 2025)

Năm mươi năm non sông liền một dải
Đến Truông Bồn thăm vùng đất linh thiêng
Gương lược vùi lấp dưới hố bom
Cây bưởi nở hoa nhớ thương chờ đợi!

Những bức thư tình thành làn gió thổi
Cho em thơ ríu rít đến trường làng
Lời ước hẹn trầu cau năm ấy
Để bao lứa đôi kết tóc trăm năm

Những vùng đất xưa khét mùi đạn bom
Nay ống khói nhâm nhang chọc trời nhả khói
Dâng nén hương lên mộ chung mười ba liệt sĩ
Kính cẩn rưng rưng nhìn khói tỏa đồi sim!

BIỂN CỬA LÒ

Biển Cửa Lò chiều nay
Tia nắng vàng lấp lánh
Chiếu dọi mặt biển say
Sóng nhấp nhô từng đợt
Mơn man bãi cát vàng
Con dã tràng ngơ ngác
Trốn chạy bàn chân em
Anh và em dạo bước

Trên bầu trời bao la
Chim líu lo bay lượn
Cho tình ta đắm say
Đắm đuối đảo Hòn Ngư
Cánh buồm như con bướm
Cứ lượn bay, lượn bay
Mờ ảo ngoài biển khơi

Hòn Mê như cái nấm
Nước lập lờ bao quanh
Thấp thoáng chiếc cáp treo
Như thuyền bay trên cạn
Hòn Ngư đến Cửa Hội
Nhìn biển từ trên cao
Trong xanh màu ngọc bích

Biển Cửa Lò mộng mơ
Như lứa tuổi mười lăm
Tràn ngập niềm mơ ước
Đảo Lan Châu thật đẹp
Mời bạn đến dung dăng
Anh nhìn em say đắm
Mơ màng biển chiều nay...

ĐẢO CHÈ THANH CHƯƠNG

Anh mời em đến đập Cầu Cau
Nơi ốc đảo soi trong làn nước biếc
Nơi đồi chè bao quanh dòng nước mát
Nơi con người đồng điệu với thiên nhiên

Đảo Chè đây rồi, thuyền bập bềnh sông nước
Lướt nhẹ vòng quanh ốc đảo thân yêu
Đồi chè xanh sương long lanh hạt ngọc
Tia nắng vàng đùa cợt với chồi non

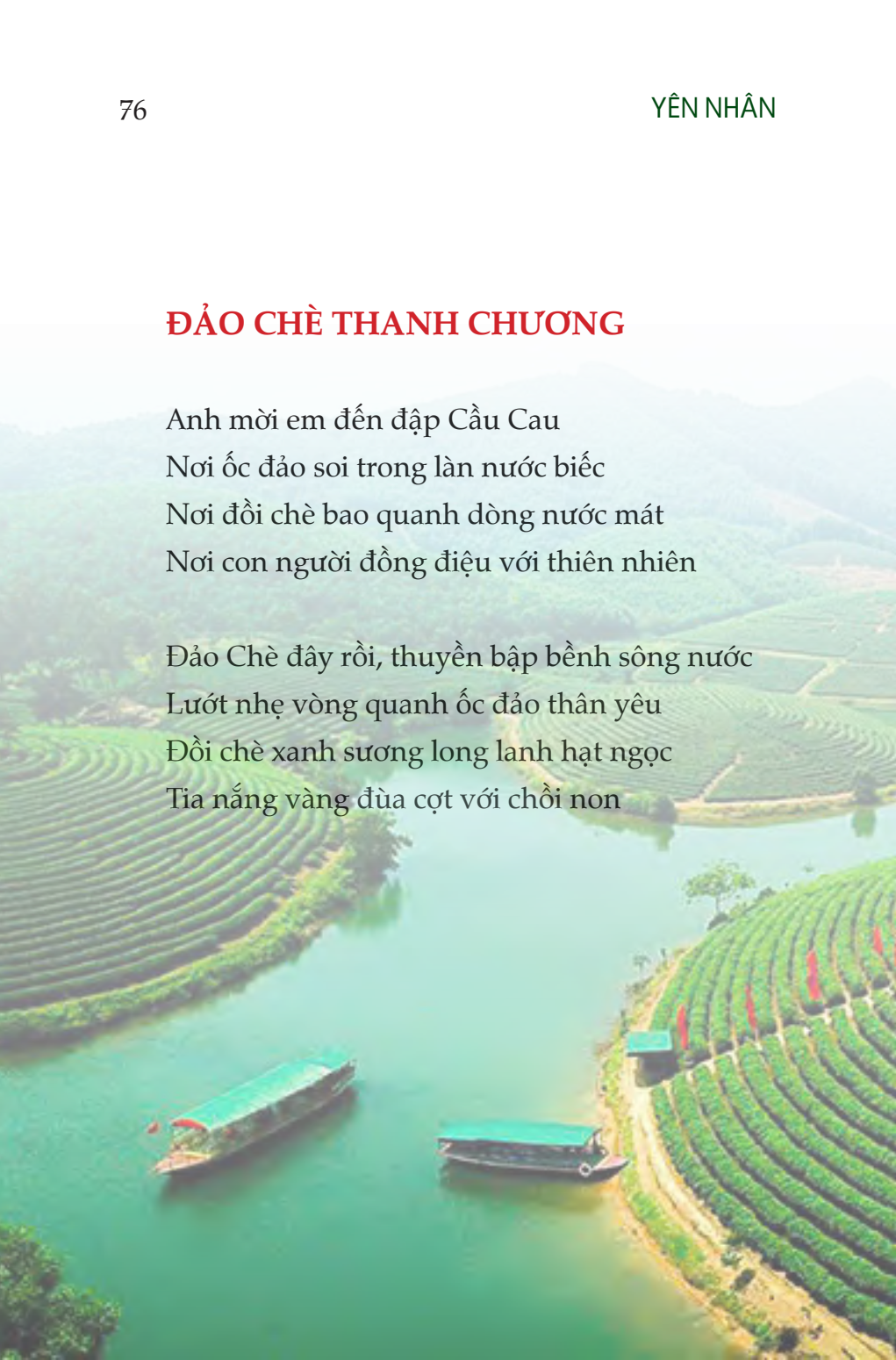

Uống ngụm nước chè xanh, ăn kẹo cu đơ
Thấy tâm hồn ngược về thời trai trẻ
Tay thoăn thoắt trên nương chè đầy búp
Cô gái hái chè như hái cả hồn tôi.

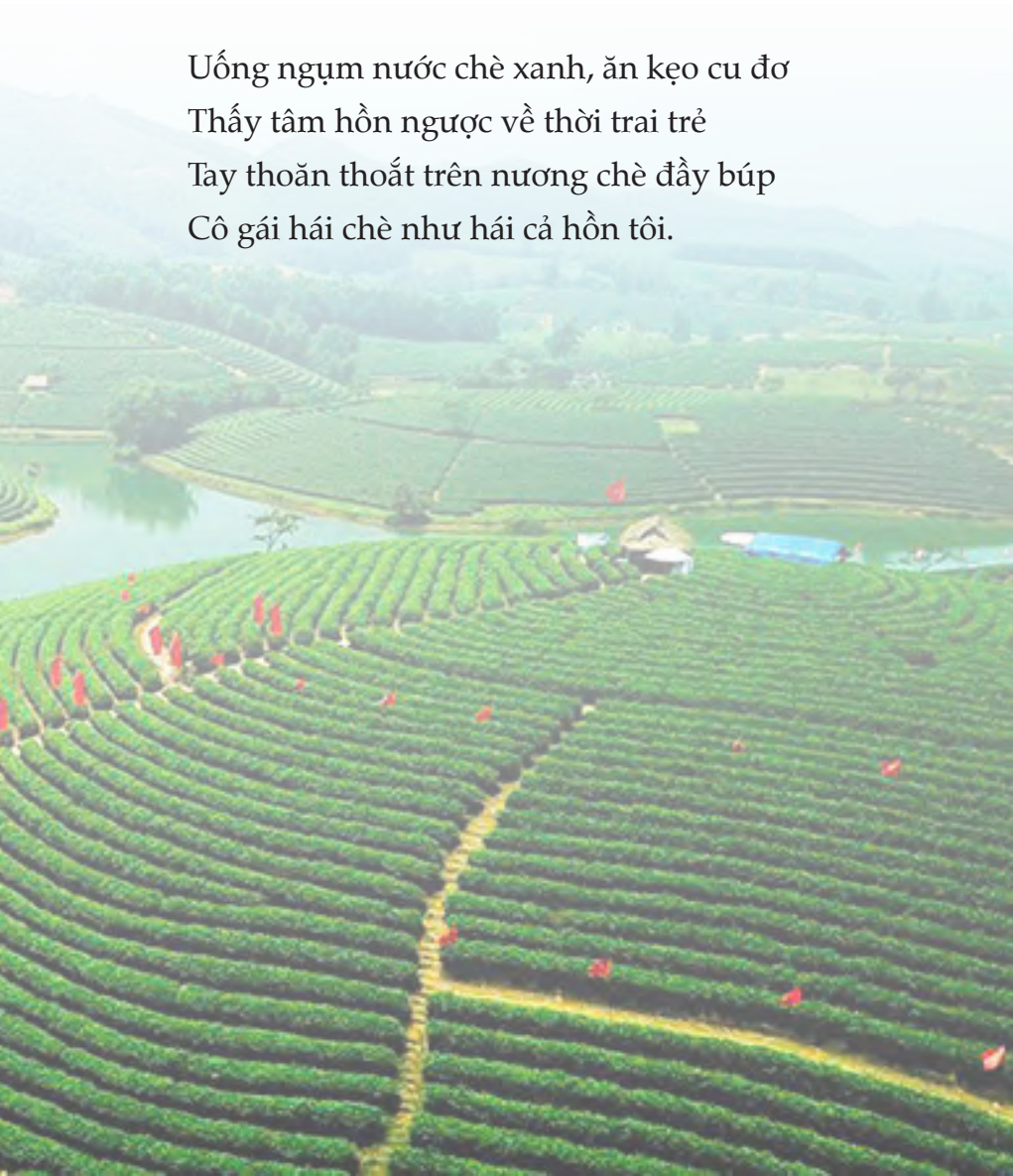

NHẮN AI

Ta đang đi trên con đường vắng
Ngẩn ngơ nhìn đá rũ rêu phong
Vết trầm tích, từ lâu ai biết nỗi
Lèn Hai Vai có từ ngàn năm

Nơi lưu giữ bao chuyện xưa kỳ bí
Động rêu phong cho ai nhớ ai thương
Đứng giữa đồng, trời xanh lộng gió
Lèn oằn mình giấu những thương đau

Thời gian trôi, hòn Hai Vai lặng lẽ
Nhìn cuộc đời bao biến đổi trầm luân
Nhắc ai đó, nhớ về quê đất vỡ
Đừng để lèn chảy máu giữa trời trong.

ĐẬP VỆ VỪNG

Hoàng hôn, tia nắng vàng tím biếc
Nhấp nháy hồ, mặt nước lung linh
Đàn cò trắng chao mình bay lượn
Phủ xuống hồ thảm xanh trắng nhấp nhô

Vệ Vừng ơi, mênh mông và huyền ảo
Rừng dẻ nghiêng mình đổ bóng xuống hồ thu
Ốc đảo xanh chấm phá giữa lòng hồ
Đồi quanh co biển xanh vòng đai ngọc

Lúa Yên Thành - vùng đất vàng trù phú
Đập Vệ Vừng - viên ngọc xanh quyến rũ
Thả lòng mình hưởng phúc sống thần tiên
Bạn đến chơi thấy tâm hồn trẻ lại...

RÚ GÁM

Em mời anh đến thăm Xanh Gám
Nghe đâu đây tiếng vọng ngàn xưa
Một vùng đất địa linh nhân kiệt
Nhân nghĩa thủy chung, tỏa nắng hồng

Sương mù giăng trên cây cổ thụ
Bàn đá cờ "tiên rỗi rãi chơi"
Miếu thờ ngài thần đá uy nghi
Cây nghiêng che, cảnh thêm kỳ ảo

Tiếng chuông chùa lòng thấy nao nao
Bao đôi trẻ cầu duyên mộng đẹp
Người đi xa, tâm còn ở lại
Xanh Gám ơi, biết mấy tự hào!

ĐỀN, CHÙA GÁM

Con về chùa rợp bóng hàng cây
Đền, chùa Gám uy nghi linh thiêng cổ kính
Vườn thượng uyển muôn sắc hoa chiếu tỏa
Khói hương bay lơ lửng ánh mờ xa

Thiền viện Trúc Lâm ẩn mình trong Xanh Gám
Chùa Một Cột nghiêng bóng, nước trong xanh
Cảnh vật thiên nhiên bình yên lắng đọng
Tiếng chuông chùa vang vọng, gió truyền xa...

Người đi xa về thăm chùa viếng Phật
Để tâm an, cuộc sống bình yên
Phật tử đến tụng Kinh niệm Phật
Cầu mong cho quốc thái dân an!

PHẦN III

Nỗi riêng...

"Xin đất thấp, lạy trời cao
An yên, hạnh phúc gì nào quý hơn
Chẳng ham hố, quên giận hờn
Bữa cơm rau cá có mình có ta!"

THÁNG BA

Tháng Ba đến, mùa trăm hoa đua nở
Bớt lạnh đi, đưa nắng ấm tràn về
Hoa bưởi trắng, trái tim ai thổn thức
Mùa hoa thơm, tóc ai tỏa mùi hương

Màu tím hoa xoan rơi đầy ngõ phố
Hoa gạo về sáng đỏ cả vùng quê
Ai tặng em cành hoa ban tím biếc
Để anh buồn, mận trắng cả đồi nương.

CHỜ ĐỢI

Khoảng trống mênh mông
khoảng trống lòng
Hết chờ rồi đợi với hư không
Tình ai man mác như sông vắng
Em ở đâu rồi, có đến không?

Trời lặng im, mây lặng trôi
Cảnh vật đi dần vào bóng tối
Gió thầm thì lướt vội lá cây
Như muốn bảo, hãy chờ thêm chút nữa

Em đến kia rồi, tim tôi vỡ
Gió khéo đưa trăng đến giữa trời
Cho ta được ngắm khuôn mặt ấy
Hằng Nga nào sánh kịp nét kiêu sa.

CÓ LẼ NÀO

Có lẽ nào anh lại mê em?
Cái nhìn đầu tiên, trái tim anh thắt lại
Hồn bay bổng chơi vơi tìm chỗ đậu
Em đây rồi, sao vẫn thấy chênh vênh

Có lẽ nào anh lại yêu em?
Khi thấy em đi vào trong ngõ nhỏ
Lòng thầm mong, một căn nhà nhỏ nhỏ
Hai đứa mình hạnh phúc được không em?

Có lẽ nào anh lại mê em?
Khi em cười, mắt đen lúng liếng
Anh như hút hồn, làm rối tung hết cả
Dưới chân anh, trời đất cứ chơi vơi

Khi nghe kể những chuyện yêu đôi lứa
Mắt em xoe tròn trông thật đáng yêu
Tâm hồn em như tấm gương trong suốt
Anh soi vào... chạm bối rối trong em

Nghĩ về em, chuyện nhớ chuyện quên
Có lúc buồn, trái tim anh ngơ ngác
Có những đêm đếm từng canh thao thức
Chuyện tình yêu là thế, phải không em?!

ĐÊM TRĂNG RẰM

Đêm buông xuống muôn ngàn sao lấp lánh
Vòm trời cao ngỡ tấm thảm kim cương
Và mảnh trăng như con thuyền rời bến đậu
Cùng đua nhau chở ánh sáng xuống trần gian

Xuyên lá cây bao nhiêu là giọt sáng
Gió rì rào lay động cả không gian
Ánh trăng rằm lung linh huyền diệu
Đi bên em, tay nắm chặt bàn tay

Làn nước động, ánh trăng thêm huyền ảo
Em thầm thì, em xấu hổ vì trăng
Anh nói khẽ, em còn hơn trăng đó
Gương mặt hồng, môi thắm nụ cười duyên...

Trời về khuya, trăng càng sáng tỏ
Đưa chúng mình ngây ngất, ước mơ đêm
Mong một ngày anh sẽ về thưa chuyện
Bên nhà em, hoa cau ngát vườn trầu...

HOA CỎ DẠI

Có loài hoa ít người để ý
Chẳng có tên, lặng lẽ đứng bên đường
Hương nhè nhẹ, màu hoa tím sẫm
Chẳng dám ngỏ lời, e ấp yêu thương

Thân gầy yếu vượt qua bao thử thách
Vươn mình trong bão táp mưa sa
Chẳng được ai ân cần vun xới
Có kẻ còn tàn nhẫn xéo chân qua

Hoa nhẫn nại dâng đời hương sắc
Hiểu phận mình, chẳng dám kiêu sa
Vẫn hồn nhiên, cuộc đời chân thật
Gửi cho đời bao thông điệp sâu xa.

HOA NGUYỆT QUẾ

Sáng sớm mai khi bình minh đến
Thấy mùi hương nguyệt quế ngất ngây say
Hoa trăng trắng trên nền xanh của lá
Làm ngẩn ngơ bao khách qua đường

Hoa hương say làm bướm ong bay lượn
Đàn ong kia hút mật chẳng muốn rời
Con bướm vàng sà vào cành để đậu
Thẫn thờ thưởng thức cánh hoa xinh

Vòng nguyệt quế để bao người mong đợi
Đưa vinh quang niềm chiến thắng ngút ngàn
Cây nguyệt quế xứng đáng tên được gọi
Mùi hương thơm làm thổn thức bao người.

HOA SIM

Không rực rỡ như hoa hồng
Không quý phái như hoa ly
Nhưng hoa sim bình dị
Những chùm hoa sắc tím
Thủy chung trong nắng ngày hè
Để bao người phải say
Ngay phút đầu nhìn thấy

Hoa sim của ta là vậy
Tốt tươi trên đồi cỗi cằn
Mặc gió mưa màu vẫn tinh khôi
Tím rực dưới nắng trời như lửa
Sim tím như tình yêu ta đó
Thủy chung son sắt trọn đời
Giản dị nồng nàn bên cây lá tốt tươi
Có hoa sim tím chiều thương nhớ.

HOA NHÀI

Sáng thức dậy thấy hương về trên áo
Ngoài sân hoa nhài đã nở trắng phau
Hương theo gió bay đi ngan ngát
Buổi sáng vương đầy hương sắc hoa

Đàn ong kia chấp chới đi tìm phấn
Ủ mật ngọt cho đời mỗi sớm mai
Cháu gái hái nụ hoa đưa ông nội
Ướp trà ngon thơm nức cả nhà

Ôi đóa hoa nhài - hương của đất
Cho chén trà cùng bạn thăng hoa
Cùng bạn đời nhâm nhi vị ngọt
Để ký ức đẹp... tháng ngày qua.

HOA BƯỞI

Anh mời em đến xem hoa bưởi
Trước sân nhà đơm nụ nở hoa
Trắng một màu như là tuyết trắng
Như trong chuyện cổ đẹp kiêu sa

Hoa bưởi thơm mùi hương dìu dịu
Như tình ai thẩm thấu tim ta
Không đài các kiêu sa lạ lẫm
Mà gũi gần đằm thắm mặn mà

Anh hái vội một chùm hoa bưởi
Cài trên đầu mái tóc em xinh
Rồi đùa em có phải là Bạch Tuyết
Trang sách xưa dạo bước vườn nhà

Anh yêu em như yêu hoa bưởi
Thật chân thành, mộc mạc, dài lâu
Dù trải qua bao nhiêu gian khó
Hoa bưởi kia chẳng đổi sắc màu.

TRUNG NGUYÊN MỖI SÁNG

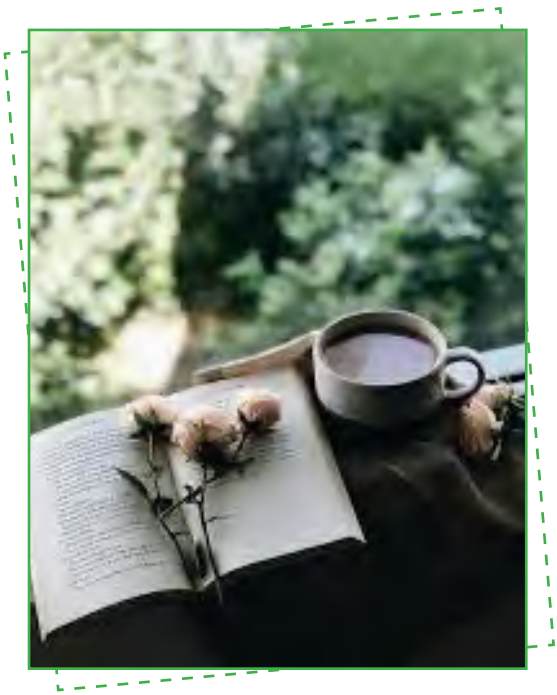

Trung Nguyên mỗi sáng ghé qua
Cà phê mấy giọt thăng hoa tâm hồn
Đắng thơm nắng nỏ mưa tuôn
Nhớ thương ngày tháng vui buồn đã qua.

SƯƠNG MAI

Sương còn ở trên cây
Nắng đã vờn mái tóc
Mắt ai vừa dâng đầy
Lòng ai đang rạo rực

Anh và em cũng vậy
Mỗi khi ở bên nhau
Con tim nồng nhịp đập
Môi em đắm men say.

BIỂN MÙA HÈ

Biển đây rồi, mênh mông và xanh thẳm
Gió mát lành, hôn lên tóc trẻ thơ
Những đám mây in hình biển biếc
Những doi cát lô nhô sóng xô bờ

Xa kia những con thuyền đánh cá
Bao ngư dân quăng lưới reo hò
Đứng trước biển càng thấy mình bé nhỏ
Lòng khát khao con sóng vỗ bờ

Bình minh chở mặt trời lên từ biển
Nắng tỏa vàng, sóng mặt biển lung linh
Hoàng hôn xuống, trời sao nhấp nháy
Biển dang tay che chở những con thuyền.

HẠ ĐẾN

Hoa phượng tiễn xuân đi hạ đến
Con ve sầu, đắng cuộc chia ly
Viết lưu bút mà lòng bối rối
Cảnh tan trường phút bịn rịn lòng ai...

VE SẦU

Hoa phượng đỏ đưa ta về ký ức
Mái trường xưa tím đỏ cả sân trường
Nhìn lớp học nao nao người năm ấy
Thuở ngày xưa đưa vội phong thư

Tà áo trắng phất phơ bay trước gió
Góc sân trường in rõ bóng em đi
Tiếng ve kêu cho lòng ai thổn thức
Ngập ngừng trao ánh mắt, nụ cười duyên

Nay hai đứa ở hai miền thương nhớ
Kỷ niệm xưa còn đọng mãi trong tim
Anh về trường, mái nhà xưa còn đó
Sân trường vẫn tím đỏ bóng em xưa...

TRƠ GAN

Cô bé kia sao lại ở đây
Sao lại cười làm tím đỏ hàng cây
Tóc buông xõa bay theo làn gió thổi
Đôi môi hồng, làm thiên hạ đắm say

Tiếng cô nói, nghe sao thơ mộng quá
Và tiếng cười làm nghiêng ngả không gian
Để cho hồn bỏ tôi đi mãi
Gọi hồn về, gọi mãi vẫn trơ gan....

Ở ĐÂU

Em nhìn anh vô tình
Anh rơi vào thương nhớ
Mắt nhắm rồi lại mở
Sao vẫn thấy hình em
Em nhốt hồn anh đó
Nhưng ở đâu? Ở đâu?

VẨN VƠ

Em ngắm nhìn làn mây tím biếc
Bầu trời nghiêng đổ xuống tim anh
Anh bàng hoàng thấy lòng mình ấm lại
Vẩn vơ mây tím biếc bao quanh...

CHỜ

Sóng sánh cà phê một tách thôi
Đôi ta tình nghĩa đậm lâu rồi
Hương thơm gợi nhớ bao năm tháng
Vị đắng cho ta hiểu tình đời

Anh muốn em cho lời ước hẹn
Trăm năm có đến được hay rơi
Đừng để trái tim anh lỡ nhịp
Như giống chim trời đậu lại thôi.

EM CÓ BIẾT

Nâng tách cà phê uống một mình
Thương thay dâu bể những phiêu linh
Cảnh xưa người cũ lòng man mác
Tim vẫn còn in một bóng hình

Cô gái mà tôi say đắm xưa
Dáng thắt lưng ong, mắt đong đưa
Môi hồng má phấn, lòng rung động
Để lại cho tôi nỗi mong chờ

Tôi biết ngày nao em lấy chồng
Thế là con sáo đã sang sông
Tôi yêu nhiều lắm, người có thấu?
Xin gửi tình này cho núi sông.

TRỜI VÀ BIỂN

Biển bao la rộng lớn
Thăm thẳm đến vô cùng
Trời xanh cao rộng thế
Soi vào biển mênh mông
Sóng vỗ vào biển khơi
Khi êm đềm dữ dội
Khung trời cao vời vợi
Khi mưa nắng bão bùng
Lòng biển vẫn bao dung
Tầng trời nhiều tinh tú
Ngước nhìn lên trời xanh

Gặp mắt em ở đó
Dịu dàng ngắm biển sâu
Biết tình anh thăm thẳm
Mặt trời và biển cả
Bén duyên từ khi nào
Giao hòa trời và biển
Để trọn đời bên nhau.

KIẾP NHÂN SINH

Bên nhau mấy chén trà thơm
Bạn bè một thuở sắn cơm chia cùng
Bây giờ tóc bạc chân run
Điền viên sum họp, cháu con bạn bầu

Xin đất thấp, lạy trời cao
An yên, hạnh phúc gì nào quý hơn
Chẳng ham hố, quên giận hờn
Bữa cơm rau cá có mình có ta

Mừng vui đến cháu con xa
Đời mà như thế, cũng là cảnh tiên.

NHẮC MÌNH

Mồm ăn, mồm nói, mồm cười
Biết kể câu chuyện cho người ta yêu
Có khi mồm lại nói điêu
Làm cho tan nát bao nhiêu gia đình

Láng giềng trở mặt coi khinh
Cũng vì mồm nói linh tinh đặt điều
Nói dai, nói dại, nói liều
Bạn bè cũng chán, người yêu cũng chường

Đã thẳng nói bẻ cho cong
Lòng dạ như thế, còn mong nỗi gì
Hại mình chẳng ích lợi chi
Vạ mồm, vạ miệng, có khi ăn đòn

Đôi khi một việc cỏn con
Chẳng che cho kín lại còn xé to
Mồm ơi, mồm hãy nhớ cho
Suy nghĩ thấu đáo, đắn đo mở lời

Lời vàng ý ngọc, mồm ơi
Trong ngoài êm ấm nói lời tin yêu.

RƯỢU

Rượu - uống say
Say cho quên cuộc đời tỉnh táo
Say để tuôn những điều giấu kín
Những điều còn chất chứa trong tim

Có những chuyện không say không kể được
Rồi tiếu lâm đến tận cung trời...
Cảm ơn rượu
Đã giúp ta giải tỏa
Ngắm chiếc lá vàng rơi nghiêng bên phố
Và tiếng cười bốc khói bay lên...

Rượu - con ma men ư?
Rượu?
Đáng yêu?
Hay... đáng ghét?!

GÁNH HÀNG RONG

Bánh chưng, bánh dày, bánh ngọt đây
Mới tờ mờ sáng, tiếng rao dày
Bà lão còng lưng đôi thúng nhỏ
Ấm lòng thực khách bước qua đây

Một bữa trời mưa, chẳng tiếng rao
Ông lão, trẻ thơ dõi mắt nào
Gánh hàng rong ấy không qua ngõ
Lòng ai cũng nỗi nhớ dâng trào

Rồi đến một ngày bặt tiếng rao
Bà lão thân thương ở chốn nào
Hay đã cùng cháu con ra phố
Có nhớ nơi nào, nhớ tiếng rao!

BÁN VÉ SỐ

Một em bé lấn vào đưa vé số
Mắt nhìn tôi, lời nói ẩn vào trong
Mua đi bác, vé số chỉ mười đồng
Bác làm ơn, cháu có chút đỡ lòng!

Tấm vé số chứa đựng điều may rủi
Biết đâu là được đổi vận từ đây
Nhưng mua vé phần nhiều vì cháu bé
Còn bao nhiêu đứa trẻ cực hơn nhiều

Đồng khô nẻ, trận mưa rào mong mỏi
Cháu bé ăn xin mong bữa cơm chiều
Để làm sao cho cuộc đời bớt khổ
Sao ta còn có thể làm ngơ?!

HAI KHUÔN MẶT

Chàng trai đẹp làm shipper giao nhẫn
Phải nâng niu gìn giữ vật quý này
Nghe tiếng chuông, cô chủ nhà ra nhận
Tiền công đây, đưa trang sức cho em!

Ồ không phải, đây là cô giúp việc
Có nhanh vào, gọi cô chủ ra đây
Chút ngạc nhiên, cô gái vào ăn diện
Đánh phấn lên, treo trang sức đầy mình

Đây đúng rồi, cô chủ nhà xinh đẹp
Như nàng tiên hạ cố xuống trần gian
Anh shipper, nhẫn trong tay nắm chặt
Trang trọng trao cô chủ đẹp vô vàn

Cùng một người nhưng có hai khuôn mặt
Khuôn mặt lúc đầu do cha mẹ sinh ra
Khuôn mặt kia tô son và đánh phấn
Chỉ trước và sau, cô giúp việc - chủ nhà?!

NGƯỜI TRỒNG CÂY

Người trồng cây, người gieo sự sống
Cho đất trời, cho cuộc sống tương lai
Cho em thơ rảo bước trên đường dài
Bóng mát che đầu, buổi trưa tan học

Người trồng cây cho chim mê mải hát
Dưới tán cây được bay nhảy tự do
Ngọn gió lành lay cành lá vỗ về
Cho khúc nhạc thiên nhiên thêm kỳ diệu

Người trồng cây cho tình nhân tình tự
Lời yêu thương trao đổi suốt trăm năm
Để người nông dân lao động nhọc nhằn
Có bóng mát chở che khi mưa nắng

Người trồng cây cho môi trường xanh sạch
Cho khí trời nuôi sự sống muôn loài
Tạo cánh rừng điều tiết nước thật hay
Ngăn trận lũ thượng nguồn dội xuống

Người trồng cây - vị anh hùng bất diệt
Lặng lẽ vun trồng cho cuộc sống ngày mai
Biết ơn người, cùng chung tay bảo vệ
Để cuộc sống này xanh mướt thêm!

TẶNG VỢ

Ngày Hai mươi tháng Mười năm nay
Tôi viết bài thơ để nhớ ngày
Tôn vinh phụ nữ, vai trò lớn
Vừa phục, vừa ơn suốt tháng ngày

Tình của đôi ta vẫn nhất thôi
Ngày nào chẳng đẹp, chẳng vui cười
Gian khổ, khó khăn cùng chia sẻ
Niềm vui hạnh phúc, lại nhân đôi

Anh ngắm nhìn em, tự hỏi lòng
Yêu em từ lúc mới gặp xong
Nguyệt lão xe tơ từ kiếp trước
Hay duyên trời định, nỗi mong chờ

Đúng thế em ơi, đúng thế rồi
Duyên của đôi ta cứ vậy thôi
Duyên này, kiếp sau, muôn muôn kiếp
Anh vẫn bên em, sống trọn đời!

ĐỢI

Chủ nhật không thấy em
Gió buồn man mác đợi
Nắng xuyên qua kẽ lá
Thấy bóng trời buông lơi
Từng đôi đi sóng lượn
Chỉ mình anh lẻ loi.

KỶ NIỆM ĐẦU ĐỜI

Anh muốn trời đổ mưa
Xóa nhòa bao kỷ niệm
Những tháng ngày mộng mơ
Tuổi hoa niên yêu dấu

Những bức thư đưa vội
Đang còn ấm tay người
Những phố sâu ngõ vắng
Tóc ai hoa xoan rơi

Những lúc chia tay nhau
Mắt huyền đầy lưu luyến
Những lần sát bên nhau
Nụ hôn đầu xao xuyến

Bây giờ em xa anh
Khi kỷ niệm còn xanh
Sao em làm như thế
Để lòng anh tái tê

Làm sao mà quên được
Hương hoa xoan năm nào
Mà sao lại không nhớ
Nụ hôn đầu em trao.

TUỔI HỌC TRÒ

Tuổi học trò ấm mùa hoa phượng đỏ
Cứ lung linh khoe sắc tỏa hương
Lưu bút đọc mỉm cười khép lại
Mơ màng đưa vào cõi xa xăm...

Ve sầu kêu cho lòng thổn thức
Mái tóc thề còn ấm mùi sương
Đôi môi thắm còn lưu vào ký ức
Tiếng nguýt dài sao vẫn nhớ thương

Nay mỗi đứa mỗi nơi xa lắc
Tiếng ve kêu nghĩ đến ngày xưa
Ai ở xa có nhớ về bến cũ
Có một người vẫn nhớ, vẫn thương!

ĐÊM NOEL

Tiết đông chí mùa đông giá lạnh
Gió bắc về liên tiếp thổi từng cơn
Mưa phùn bay hơi lạnh khắp phố thôn
Trời sầm sập âm u trong buốt cóng

Rét như dao cắt vào da vào thịt
Người co ro cuộc sống chậm trôi
Noel về sáng rực khắp nơi
Tiếng cầu kinh trầm trầm trong đêm vắng

Cây Noel lá xanh tuyết trắng
Nhấp nháy đèn hoa muốn nói bao điều
Chuông nhà thờ vang vọng muôn nơi
Bản thánh ca cất lên trầm bổng

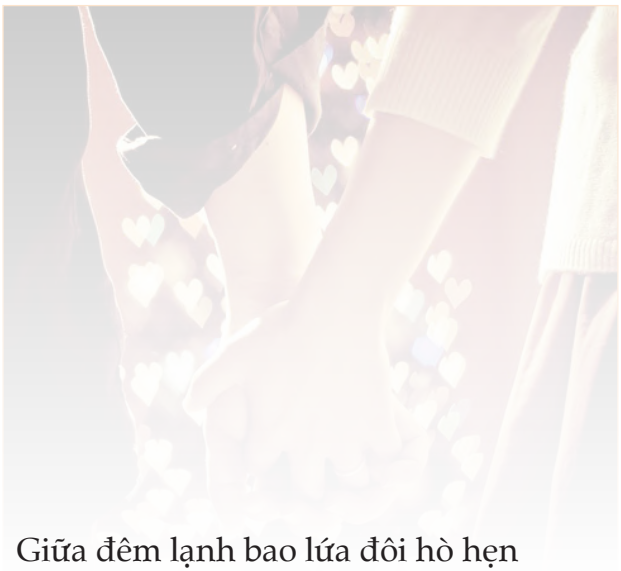

Giữa đêm lạnh bao lứa đôi hò hẹn
Rủ nhau đi mừng lễ Giáng sinh
Tay trong tay mong hạnh phúc lâu bền
Xin Chúa lòng thành yêu thương che chở

Dù giáo dù lương, người già con trẻ
Mùa Giáng sinh hạnh phúc ấm no
Năm mới đang về, xuân đã cận kề
Chúc phú quý, an ninh, thọ phúc.

CÔ ĐƠN

Có lúc muốn quên đi tất cả
Có lúc buồn gợi những đau thương
Khi trời ấm mà lòng lạnh lẽo
Trằn trọc cô đơn những đêm dài

Ta nhờ chim mang nỗi niềm thương nhớ
Đưa thật xa tận ngút ngàn chân trời
Ta nhờ sóng trùng trùng biển biếc
Chở tình ta đến khắp muôn nơi

Nhớ và quên đôi khi mong manh lắm
Giận và thương theo suốt cuộc đời
Nếu như được sống lại thời trai trẻ
Tim sẵn sàng nhịp đập tuổi đôi mươi.

MỘT PHÚT RIÊNG TƯ

Sáng nay ngồi tít tầng cao
Pha ấm trà thơm trải nỗi lòng
Trời như thấp xuống gần thêm lại
Phóng mắt nhớ ai bỗng xao lòng

Sài Gòn gợn sóng bao trong đục
Thế sự xoay vần mấy buồn vui
Bỗng tiếng còi tàu vang cuối bãi
Như là tiếng gọi kiếp trần ai

Nhìn bến du thuyền lòng man mác
Giàu sang, nghèo khó, những buồn vui
Mình nay cuộc sống qua gian khó
Vợ chồng con cháu sống thảnh thơi.

MONG NHỚ ĐỢI CHỜ

Cuộc đời bao nhớ mong chờ đợi
Dẫu thu đi lòng lại đón đông về
Mùa xuân đến rồi mùa hạ lại
Thời gian trôi vẫn vẹn câu thề

Nếu không đợi, sao thấy tràn hạnh phúc
Nếu không chờ, cuộc sống nghĩa gì đâu
Chỉ đợi mới yêu, chỉ yêu mới đợi
Cho đời ta luôn ý vị nên thơ

Những đêm trăng lên, chúng mình hò hẹn
Dù oi nồng hay giá lạnh tái tê
Có giận hờn, mới yêu đương nồng cháy
Giận rồi thương như ví giặm mong chờ.

BẤT CHỢT

Lơ thơ bóng nước, mấy khóm cây
Ô! Cô thiếu nữ tắm nơi đây
Tóc xõa buông dài theo dòng nước
Hai cánh tay trần, nước chấm vai

Đôi đảo bồng sơn cứ lộ dần
Trong ngọc trắng ngần, nước mỏng tanh
Vẻ đẹp muôn hình khôn tả xiết
Đắm đuối mơ màng con mắt ai.

CÁI NHÌN ĐẦU TIÊN

Trưa hè ra anh trai chơi
Có tiếng ai đó làm tôi giật mình
Ơ kia cô bé xinh xinh
Áo nâu tóc xõa mắt lung linh cười
Trái tim tôi khựng không rời
Thôi miên... tôi bị... đúng rồi thôi miên

Đi đâu rồi cô bé ơi
Để mắt ai đó rơi vào điểm không
Để cho lòng nhủ với lòng
Dáng hình hôm đó để mong để chờ
Ngày ra trường phải đi thôi
Bóng hình ai đó theo tôi đi cùng...

YÊU EM

Yêu em từ thuở ban đầu
Dẫu tôi không đứng trên cầu gió bay
Thấy em dầu dãi tháng ngày
Chăn trâu, cắt cỏ, đôi tay chăm làm

Hình em từ đó ngập tràn
Áo nâu mắt biếc bàng hoàng tim tôi
Tóc đuôi sam, da trắng ngời
Dáng người in đậm trong tôi đêm ngày

Đi xa về được mấy ngày
Lòng tôi háo hức tìm ngay dáng hình
Trái tim cứ đập thình thình
Cái chân đi đến vô tình nhà em

Gặp em khuôn mặt thân quen
Tôi thành người lạ, e hèm mấy câu
Đỏ tai rồi lại gãi đầu
Miệng thì ngọng nghịu quên đâu hết rồi

Đang bí, bỗng em cất lời
Sao anh lại thế, đứng ngồi không yên
Hay xa quê đã lãng quên
Chuyện xưa nay đã ngủ yên mất rồi?

Khốn thay ngờ nghệch thân tôi
Nghĩ bao câu nói, giờ thôi nhớ nào
Hôm rời quê để xuống tàu
Trách mình thô vụng hôm nào, mình ơi!

ANH VÀ EM

Anh và em vốn hai người xa lạ
Gặp nhau rồi quyến luyến với nhau
Mắt trao nhau từ thuở ban đầu
Ánh nhìn ấy làm sao quên được

Thấy em ở bên đường hay ngõ phố
Là tim anh loạn nhịp cả em ơi
Nhìn em cười hạnh phúc rạng ngời
Như ấm sưởi trong lòng anh giá lạnh

Nhìn em buồn lòng anh thêm bối rối
Giá có gì để làm ấm cho em
Để em vui cho cây trái trong vườn
Nẩy lộc đâm chồi nở hoa kết quả.

NỤ CƯỜI

Ta đi thơ thẩn bên vườn ấy
Nhìn thấy em cười mắt sáng sao
Em liếc nhìn ta như ngượng nghịu
Lòng ta ngơ ngẩn đến chơi chao

Ta hái bông hoa nở đúng thì
Tặng em, em chẳng nói năng chi
Hương hoa dìu dịu thay lời nói
Ta đã ngỏ rồi, em nói đi

Anh chàng ngơ ngẩn đáng yêu ơi
Đôi mắt em trao đã thay lời
Anh ngốc hay là ra vẻ ngốc
Anh làm xao động trái tim ai.

ANH SAY EM

Anh say em, say trong làn môi ấm
Hồn chơi vơi nghiêng ngả dưới ánh đèn
Cánh tay mềm ôm ấp tấm lưng thon
Mái tóc xõa còn thơm mùi hương bưởi

Anh say em, miệng em cười chúm chím
Nói lời trong như tiếng ngọc bên tai
Anh say em, đôi mắt huyền lấp lánh
Để hồn anh bước lạc dưới sao trời

Anh say em, say nét đi dáng đứng
Say mái tóc dài, đôi mắt yêu thương
Anh say em dù đất trời nghiêng ngả
Vẫn bên em đi hết cuộc đời.

TƯƠNG TƯ

Tương tư hết đứng lại ngồi
Quay đi quẩn lại chẳng rời tương tư
Từ bữa gặp em đến chừ
Lòng tôi ngơ ngẩn ngồi thừ ngẩn ngơ
Có ai biết được chữ ngờ
Gặp em một thoáng nên cơ sự này
Việc gì làm cũng chẳng hay
Ăn cơm, mẹ hỏi thằng này làm sao?
Đi chơi cũng chẳng vui nào
Đọc sách chữ mới chưa vào đã ra
Em ơi, có biết lòng ta
Những thương, những nhớ khi xa khi gần

Chiếc áo lam của mùa xuân
Làm tôi xao xuyến nôn nao nhớ thầm
Khăn quảng đỏ cổ trắng ngần
Mắt huyền chúm chím bần thần lòng ai
Để tôi ngơ ngẩn ngày dài
Đêm về hình bóng của ai canh chầu
Mong ngày thưa chuyện mẹ thầy
Đưa người bên ấy làm dâu bên này.

ANH YÊU EM

Em biết không, mỗi lần em đến
Trái tim anh đập loạn cả lên
Tim muốn nói, miệng sao câm lặng
Quên cả câu: Em ạ, mời ngồi!

Em biết không, mỗi lần nghe điện thoại
Tiếng em sao mát rượi lòng anh
Điều định nói quên đi tất cả
Chỉ ngọng nghịu mấy chuyện vu vơ

Em biết không, mỗi lần anh chờ đợi
Thời gian như ngưng lại chẳng trôi
Mắt mong ngóng nơi xa em đến
Anh nôn nao hết đứng lại ngồi

Ở bên em, anh vui mừng khôn tả
Muốn lại gần nhưng lại dịch xa hơn
Muốn vuốt tóc nhưng lóng ngóng mấy lần
Sợ em giận cho rằng anh vội vã

Bụng bảo dạ, mạnh dạn lên chút nữa
Để tình yêu hương vị nồng thêm
Hai trái tim cùng chung nhịp đập
Để đôi ta sớm được sống bên nhau.

LẬP ĐÔNG

Lập đông hôm nay đã đến rồi
Sáng ngày mưa vẫn lất phất rơi
Trưa đến, trời quang, mưa rơi nhẹ
Mặt trời tỏa sáng khắp mọi nơi

Lập đông năm nay thật lạ đời
Cây cối trong vườn vẫn xanh tươi
Cứ ngỡ mùa thu cây lá rụng
Đông về chưa thấy lá chơi vơi

Lập đông năm nay đúng quá rồi
Đêm dài ngày ngắn, mưa rơi rơi
Công việc vẫn nhiều dồn dập đến
Tiếng mẹ ru con vọng ơi hời.

MÙA ĐÔNG

Gió bấc đến, sáng mùa đông lạnh cóng
Sương mù giăng che phủ khắp mọi nơi
Trời ngủ muộn, sao giờ còn chưa dậy
Mây kéo về, sao nặng trĩu mây ơi

Quán ăn sáng hôm nay thưa thớt khách
Bếp than hồng dường như đỏ rực hơn
Chỉ cô gái như không hề lạnh
Ánh mắt cười như ấm cả lòng tôi

Và lạ chưa hoa vẫn cười trong gió
Cải cứ xanh, cứ đẹp mộng mơ
Trời rét vo tròn cây bắp cải
Rau mùa đông, xanh đến bất ngờ

Cô gái thanh tân, hôm nay ngắn lại
Áo bông trùm, không thấy cổ ở đâu
Ghế bốn người, ngồi năm người vẫn rộng
Trời rét về, cho ta thấy gần nhau.

MƯA XUÂN

Sáng ngày mưa bụi lất phất rơi
Cô gái đi chơi đội cả trời
Mái tóc thương chưa mưa làm ướt
Mắt đọng long lanh giọt ngọc trời

Mưa xuân cứ thế vẫn rơi rơi
Mướt mát vườn ai một góc trời
Cánh én bay về như báo trước
Xuân ở trong lòng, xuân khắp nơi.

MÙA XUÂN

Chim én về gọi mùa xuân đến
Đông rời xa, dắt gió lạnh rời đi
Cây bên đường chồi non lộc biếc
Ánh nắng mai gọi lá xuân thì

Chim mải miết chuyển cành lanh lảnh hót
Đàn bướm kia bay lượn tìm hoa
Và ai đó ước làn môi nóng bỏng
Để cùng nhau sưởi ấm xuân lòng

Bao gái trai rủ nhau đi trẩy hội
Tay trong tay, điệu múa giao duyên
Quả còn tung lên trao lời ước hẹn
Mắt nhìn lên muôn vẻ dịu dàng

TÔI CHẲNG LÀ TÔI

Sáng nay trời đẹp, dạo bước chơi
Phố đẹp, người quen, rộn tiếng cười
Bỗng gặp, xa xôi, ôi ánh mắt
Nàng như đã hớp hồn tôi

Tôi chẳng là tôi, thật lạ đời
Người đâu xinh đẹp quá đi thôi
Có phải trời cao ngầm sắp đặt
Để hình bóng kia chiếm tim tôi

Ra về lòng tôi cứ ngẩn ngơ
Hình ảnh ai kia chẳng phai mờ
Có phải tình yêu là như vậy
Cuộc sống đang lành, bỗng ngẩn ngơ.

THẢ TÌNH

Hôm nay cùng bạn, tách cà phê
Tự dưng lòng bỗng thấy buồn ghê
Mắt vẫn đăm đăm về phía ấy
Bóng hình ai đó mới vừa đây

Nhớ lại hôm qua vẫn chỗ này
Người mặc áo hồng trông rất hay
Mắt liếc nhìn qua, tim điếng lại
Miệng cười, tim bỗng thấy vui thay

Người ở đâu đây đến chỗ này
Thả tình ai đó ngất ngây say
Biết đến bao giờ ta mới gặp
Mối tình dang dở, mộng hồn say.

DẠI - KHÔN

Cứ tưởng là họ giỏi
Khi thấy họ nói nhiều
Một hồi nghe mới biết
Chẳng có gì cao siêu

Có lúc tưởng họ dại
Lầm lũi làm suốt ngày
Chẳng nề hà chức tước
Bổng lộc cũng không ham

Có người cứ tưởng dốt
Mỗi ngày nói mấy câu
Nhưng bao điều triết lý
Đến tận cùng thâm sâu

Nói nhiều dễ nói dại
Im lặng mới là vàng
Cần cù và nhẫn nại
Người khôn quả không sai.

SÁNG CÔNG VIÊN

Sáng vợ chồng cùng đến công viên
Gió mát tiếng chim kêu ríu rít
Mấy chuyến xe ngược xuôi tíu tít
Vài ông già lụi cụi rủ nhau đi

Công viên hôm nay trông như ngày hội
Áo quần xanh đỏ sáng cả lên
Tốp múa ô che, tốp nhảy theo điệu nhạc
Cuộc sống ban mai, nhịp sống đổi đời

Mấy cụ già xem chừng thấm mệt
Ngồi bờ xây, kháo chuyện, nói lơ mơ
Sông Sài Gòn, nước cứ lững lờ trôi
Tàu chở hàng ngược xuôi về bến đậu

Chim sẻ đang bới cỏ để tìm sâu
Đàn bồ câu nhởn nhơ đi bên cạnh
Cây cổ thụ dáng trầm ngâm suy nghĩ
Để cho sương rơi bạc trắng cả đầu.

CÂY MẬN QUÂN

Nhà em có cây mận quân
Cây to bóng tỏa nửa phần sân chơi
Tháng Ba hoa nụ đầy vơi
Như tuyết điểm, như sao rơi trước nhà
Dịu dàng thay những cánh hoa
Gió xuân nhẹ thổi, hoa là đà bay
Quả non chùm nhỏ trên cây
Gối đầu vào lá như ngây ngất tình
Ve sầu hát thật rả rinh
Cho mùa hè đến, cho mình với ta
Lắc lư quả đỏ quả già
Từng chùm quả đẹp - bài ca dâng đời.

BÀ THĂM CHÁU

Thời gian trôi, tấm lưng già còm xuống
Đôi bàn chân đi lại cứ xiêu xiêu
Buổi hoàng hôn bóng ngả về chiều
Đi thăm cháu trong tay cầm gói kẹo

Cháu chạy ra ôm bà chực ngã
Bà ơi bà, để cháu dắt bà đi
Cảnh âu yếm của đôi già trẻ
Làm ấm lòng bao khách lại qua

Bà ngồi xuống, cháu hôn bà âu yếm
Chạy ngược xuôi để lấy nước mời bà
Mồm móm mém, bà khen cháu giỏi
Bao yêu thương theo nước mắt tuôn ra...

TÓC MUỐI TIÊU

Nhiều tuổi tóc càng lắm muối tiêu
Răng long, tóc cũng bạc đi nhiều
Đi hết chân trời và góc biển
Càng đi càng hiểu được nhiều điều

Có nơi gác tía với lầu son
Khao khát tình yêu thật vuông tròn
Có người hạnh phúc, người bất hạnh
Xem ra cuộc sống cũng nhiều chiều

Người ở năm sao chơi hết cỡ
Mâm cao, rượu ngoại, nhạc xập xình
Cậu bé đánh giày lê hết quán
Kiếm đồng bạc nát thật gian nan!

Hạnh phúc vẹn toàn khi đã đủ
Sống vui, sống khỏe, sống vô tư
Lòng bớt sân si, nhiều nhân ái
Của cải sẻ chia cũng là còn.

ANH VẮNG EM

Anh vắng em như trời không có nắng
Đêm đông về gió lồng rét vào trong
Chim chẳng buồn ca hát đứng nhìn trông
Hoa hồng tàn, không người chăm sóc

Anh vắng em giữa trùng khơi sóng lặng
Hiu hắt đơn côi gió buồn không thổi nữa
Thành phố vắng đèn, đường vắng người đi
Đêm không ngủ, đêm dài vô tận

Anh vắng em, uống rượu chẳng thấy say
Thiếu men tình nên rượu chẳng ngất ngây
Đời trống vắng nỗi buồn dài vô tận
Cô đơn này biết chia sẻ cùng ai

Em về đi, về bên anh em nhé!
Ta dạo chơi dưới bóng trăng huyền
Hát bài ca khúc nhạc tình yêu
Mơ màng nghe hai con tim cùng nhịp đập.

NỖI NHỚ

Ngồi buồn nghĩ vẩn vơ
Nỗi nhớ em trỗi dậy
Nhìn đâu anh cũng thấy
Bóng hình em nhởn nhơ
Anh bỏ nó vào sách
Chữ đi, nhớ ở lại
Anh bỏ vào nồi cơm
Nỗi nhớ bay vào mắt
Anh thả nó lên trời
Nó loay hoay trở lại
Nỗi nhớ thật kỳ lạ
Chẳng chịu ra khỏi đầu
Chỉ khi nhìn thấy em
Nó liền bay đi mất.

MÙA XUÂN HẠNH PHÚC

Tia nắng vàng vuốt ve làn sương mỏng
Xuân đến rồi, cho vườn đào thức giấc
Vươn lá non nhấp nháy ánh bình minh
Búp trên cành mang trong mình nhịp sống

Anh đến bên em mùa xuân tươi đẹp
Bờ môi hồng tô thắm nét thanh xuân
Mái tóc xõa còn thơm mùi bồ kết
Đôi mắt huyền chứa đựng giọt yêu thương

Trao niềm ước, chúng ta cùng sum họp
Kề vai anh, em nói những lời thương
Hoa đào còn chớm nụ tỏa mùi hương
Hai đứa ta ngất ngây niềm hạnh phúc

Nâng chén rượu cụng ly ta cùng chúc
Hai đứa mình mãi mãi chẳng xa nhau
Cùng xây dựng cho Tổ quốc ngày mai
Tình đẹp mãi như mùa xuân hạnh phúc.

ĐÈO BÒNG

Không hiểu vì sao tôi lại buồn
Nỗi buồn sao vẫn ở đây luôn
Dù cố quên đi quên chẳng được
Mối tình bạc bẽo nhớ làm chi

Em vội quên đi một mối tình
Hỏi em sao cứ vẫn làm thinh
Chị Hằng trên ấy còn nhớ rõ
Hai đứa tụi mình dưới ánh trăng

Lời nói có cánh thế là bay
Sao em nỡ quên những tháng ngày
Khi ở bên anh lời ước hẹn
Nguyện cả đời này bên cạnh anh

Thế mà con sáo lại sang sông
Anh tiếc lòng anh đã đèo bòng
Em đã có chồng vui duyên mới
Mà anh vẫn nhớ có buồn không.

MÔNG LUNG

Anh thả ánh mắt em
Vào dòng sông hy vọng
Rồi ngẩn ngơ chờ đợi
Thấy đất trời mênh mông.

SỐNG - CHẾT

Bắt đầu sống là bắt đầu sự chết
Ta đang sống nghĩa là ta đang chết
Cho nên sống - chết nghĩa gì đâu
Hãy sống sao cho trọn nghĩa trên đời
Sống - chết là vĩnh cữu nối tiếp nhau
Chân lý của vũ trụ vận hành
Cho nhân loại đố ai mà thoát được.

CON KIẾN VÀ BỒ CÂU

Một ngày đẹp trời
Kiến vàng đi chơi
Buổi trưa trời nóng
Đi tìm nước thôi
Thấy hồ nước mát
Lập tức đến liền
Chẳng may đang uống
Rơi ngay xuống nước
Bồ câu bay qua
Thả ngay cành lá
Kiến bò lên ngay
Ơn trời thoát nạn
Từ đó hai bạn
Thân thiết với nhau
Chị trước, em sau
Như hình với bóng

Rồi một lần nọ
Thợ săn vào rừng
Thấy bồ câu trắng
Giơ súng ngắm ngay
Kiến ta chạy đến
Bắp chân cắn ngay
Thợ săn giật mình
Bóp cò vội vã
Bồ câu hoảng hồn
Bay ngay thoát nạn
Bồ câu và kiến
Sống chết có nhau
Ghi câu chuyện nhỏ
Cho muôn đời sau.

Chùm thơ tặng

CÔNG TY CỔ PHẦN ĐẦU TƯ VÀ PHÁT TRIỂN VĨNH AN

MÙA SEN NỞ

Cổng vào cơ quan rộng thênh thang
Hai bên ao nước lặng mênh mang
Công ty Vĩnh An - bao tâm huyết
Rực sáng niềm tin - bước vươn xa

Mùa hè đến rồi, sen nở rộ
Trước mặt Công ty hương sắc hoa
Bầu trời trong xanh màu ngọc bích
Dưới ao sen nở sáng lung linh

Cánh mỏng bao quanh đài nhụy thắm
Thanh cao, trinh trắng, tiết đoan trang
Chắt chiu tinh túy trời và đất
Tạo nên hương sắc, tỏa ấm nồng

Bình minh tỏa sáng vạn sắc hồng
Sương rơi đài sen lung linh ngọc
Lá xanh mướt mát nước bao quanh
Bồng lai tiên cảnh tựa bức tranh

Sáng đến Công ty, hương thơm ngát
Sắc hoa quang cảnh rất nên thơ
Chiều về hoa tiễn, hương theo áo
Lòng vui phơi phới, cảnh đoàn viên...

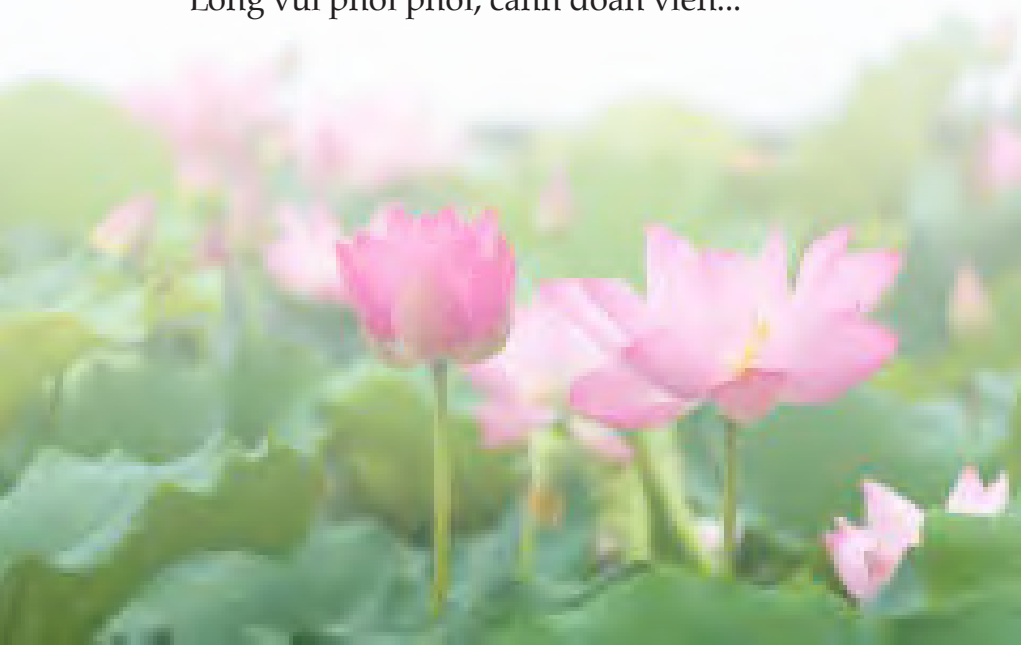

TẶNG CÁC THẦY CÔ GIÁO CÔNG TY VĨNH AN

(Nhân ngày Nhà giáo Việt Nam 20/11)

Công ty ta tổ chức ngày Nhà giáo
Tôi không ra nên gửi mấy vần thơ
Gửi các thầy cô giáo của chúng ta
Nghề cao quý, trên cả nghề cao quý

Nghề dạy lái phải luôn luôn ghi nhớ
Tính mạng con người đang gửi gắm vào đây
Dạy làm sao cho trò lái vững tay
Giỏi lý thuyết, trên đường đi không trở ngại

Trách nhiệm lớn của Nhân dân giao lại
Thầy luyện mình cho bài giảng dễ nghe
Hiểu sâu sắc Luật Giao thông mới nhất
Để an toàn khắp nẻo chúng ta đi

Chúc thầy cô nhân ngày Nhà giáo
Sức khỏe dẻo dai, hạnh phúc tràn trề
Chúc gia đình an ninh, khang, thái
Các cháu ngoan, khôn lớn nên người

Chúc chúng ta, chúc tất cả mọi người
Đoàn kết một lòng, xây dựng cơ quan
Nâng ly rượu, cùng chúc nhau cạn chén
Để vui ngày Nhà giáo Việt Nam.

MỘT BUỔI TẬP SÁT HẠCH

Sáng bình minh tia nắng vàng chiếu tỏa
Sân sát hạch rộng thoáng bước chân ai
Xe các loại xếp hàng chờ đợi
Học viên vui, náo nức chờ đi

Đèn báo hiệu giờ tập bắt đầu
Ngồi lên xe lòng lâng lâng khó tả
Tay nắm lái run run, mắt sáng
Nhìn đường đi lúc thẳng, lúc quanh co

Lên dốc đề pa, trái tim như thắt lại
Chân dậm ga, điều khiển chiếc phanh êm
Chuồng dọc, chuồng ngang sao lắt léo
Vào tốt rồi, lòng thấy vui hơn

Vào cua, đạp ga sao hợp lý
Khi cần nhanh, rà thêm ít chân ga
Gương chiếu hậu, liếc nhanh hai phía
Thêm vững vàng, qua từng khúc rẽ quanh

Bài tập hết, lòng vui như mở hội
Bài hôm nay không có lỗi nào hay
Lòng vững tin, ngày thi sát hạch
Khá - Giỏi rồi, bằng lái cầm tay.

ƠN THẦY DẠY LÁI

Ngày lại ngày, thầy lên trường dạy lái
Đưa kiến thức mình truyền lại học viên
Xe nổ giòn, trong lòng thầy náo nức
Chỉnh số, thắng ga, luồn lách vòng tròn

Từng bài học qua sân đào tạo
Bao mồ hôi thầy hòa xuống lòng xe
Nhẹ nhàng chỉ sâu từng động tác
Đưa học viên vững bước yên tâm!

Lòng thầy vui đưa trò đi sát hạch
Náo nức vững tâm, trò bước vào thi
Sân sát hạch, náo nhiệt, tiếng cười vui
Qua bài thi, mắt học viên lấp lánh

Nghệ An đó - Trung tâm số 1
Nơi ươm mầm tay lái bước vào đời
Ơn thầy dạy, trò luôn luôn ghi nhớ
Vững vàng, soi sáng, mỗi lần đi.

THI SÁT HẠCH

Trung tâm số 1, ngày tươi đẹp
Người thi đông, rộn rã tiếng cười vui
Học viên mới - tim bay hồi hộp
Người thi lại - chan chứa niềm tin

Hội đồng chấm, sắc nghiêm quan sát
Ánh mắt nhìn theo dõi chiếc xe đi
Số, ga, phanh, lùi, theo bài vở
Chỉ cần sai, máy chấm điểm trừ

Xe vào dốc, lùi chuồng ngang dọc
Đánh lái vòng tay uyển chuyển, lái êm
Xong bài rồi, tiếng thở dài khe khẽ
Chờ kết quả, ai nấy lặng im

Có tiếng cười, vui mừng đỗ đạt
Có người buồn, lặng lẽ mắt rưng rưng
Lại về luyện, nay mai thi tiếp nữa
Vững tay rồi, chắc chắn sẽ thành công!

"Thơ không hay nhưng nỗi niềm ta đấy
Quên nỗi buồn và mang đến niềm vui
Biết ai hiểu, ai chê, ai thông cảm
Vẫn làm thơ, dẫu chẳng phải nhà thơ..."

(Yên Nhân)

ISBN: 978-6632-629-065-3